ادعای پسر «بی نظیر بوتو» درباره قاتل مادرش

بلال بوتوزرداری فرزند بی نظیر بوتو با انتقاد از روند پیگیری پرونده قتل مادرش، پرویز مشرف را قاتل او دانست که به دبی فرار کرده است. وی گفت: دادگاه افرادی را که به قتل مادرم اعتراف کرده بودند، تبرئه کرده و دو پلیسی را که دخالت چندانی در پرونده نداشتند به ۱۷ سال زندان محکوم کرده است. بی نظیر بوتو برجسته‌ترین سیاستمدار زن تاریخ پاکستان بود که در سال ۲۰۰۷ در شهر روالپندی ترور شد.

تحلیل رسانه‌ها

ترامپ هم در دام افغانستان افتاد

احتمال دارد تغییر موضع رئیس جمهور آمریکا که اعلام کرد قصد دارد مداخله نظامی را در خاک افغانستان ادامه دهد، کشورش را به جنگی بی پایان بکشاند، در حالی که مبارزه با مسلحان با جنگ متعارف تفاوت دارد. وقتی نیروهایی برای مدت‌های طولانی به جنگ و برای کشته شدن اعزام می‌شوند، دشوار است نبردی را بپذیریم که هیچ گاه با پیروزی پایان نمی‌یابد، نبردی که می‌تواند یک دام، پوچ و بیهوده باشد. پس از اوباما، ترامپ دومین رئیس جمهور منتخب آمریکاست که وعده متوقف کردن مداخلات نظامی –به استثنای عملیاتی که هدف آن مسلحانی است که آمریکا را تهدید می کنند– و بازگرداندن نیروها به آمریکا را داده بود. با وجود این، او به تازگی دستور داد تلاش برای جنگ ضد طالبان را ادامه خواهد داد. طرح ترامپ، به عمد مبهم است تا اطلاعات تاکتیکی در اختیار دشمن قرار نگیرد. موضوع اصلی این است که ترامپ به ژنرال‌هایش اجازه می دهد برای به دست آوردن «پیروزی» تعریف نشده، هزاران سرباز را به افغانستان اعزام کنند تا نیروهای کنونی هشت هزار و ۴۰۰ نفری را (که سه برابر عناصر مزدور شرکت‌های خصوصی تحت حمایت آمریکا هستند) تقویت کنند. این طرح ادامه تعهدی است که استراتژیست‌های آمریکایی نیز خودشان آن را «جنگ بی پایان» نامیده‌اند، که از این پس طولانی ترین ۱۶ سال جنگ در تاریخ آمریکا است. این راهبرد با سرباز کمتر و بدون برنامه زمانی شبیه به راهبرد اوباماست. رئیس جمهور دموکرات نیز با مداخله طولانی در افغانستان مخالف بود. او وعده داده بود فشار دیپلماتیک را بر پاکستان که مأمن طالبان بود، افزایش دهد. در نهایت ژنرال‌هایش وی را متقاعد ساختند که راهبرد خروج از میدان نبرد از طریق تقویت نظامی تحقق می‌یابد و امکان تضعیف دشمن و بدون پیمان تسلیم، آن‌ها را به میز مذاکره می کشاند. در سال ۲۰۱۱ قبل از انتقال کنترل سرزمین به دولت افغانستان، تعداد سربازان آمریکایی به بالاترین میزان حدود صد هزار نیرو رسیدند. نتیجه آن یک شکست نمایشی است. اکنون طالبان ۶۰ درصد سرزمین افغانستان را کنترل می کند و در سال‌های اخیر شاهد افزایش عملیات طالبان بودیم. از سوی دیگر، حتی داعش، توانست در سرزمین افغانستان مستقر شود. دو احتمال که یکی عقب نشینی نظامی آمریکا و دیگری آغاز گفت‌وگوهای دیپلماتیک بین کابل، آمریکا، طالبان و قدرت‌های منطقه‌ای است، وجود دارد نخستین احتمال را بسیار مخاطره آمیز و دومین احتمال را زودهنگام می دانند، زیرا در هر دو موضوع طالبان بیش از حد قوی به نظر می رسد و بعید است گزینه‌ای را بپذیرد که با منافع واشنگتن سازگار باشد.

نگاهی به گاف‌های مصاحبه‌ای ترامپ در هفت ماه گذشته

از ژن خوب تا لوک خوش شانس

کامیار – دونالد ترامپ، این هفته برای نهمین بار پدربزرگ شد. نام این نوزاد را لوک گذاشتند. برای همه مردم جهان، به‌ویژه نسل دهه ۶۰، نام لوک، یادآور کارتون و فیلم خاطره انگیز «لوک خوش شانس» یا «لاکی لوک Lucky Luke» است. این تشابه هیچ غریب نیست. لوک خوش شانس کابوی آمریکایی دنیای غرب وحشی بود که همیشه با خوش شانسی و مهارت در تیراندازی خلافکاران را به دام می انداخت. حالا کابوی آقای رئیس جمهور امروز نیاز به خوش شانسی زیادی دارد تا با اتهامات زیادی که به او زده شده است و فشارهای زیادی که رویش قرار دارد، بتواند دفتر بیضی کاخ سفید را حفظ کند. آیا لوک سفیر این خوش شانسی خواهد بود؟ خود ترامپ که به شدت به این مسئله اعتقاد دارد. رئیس جمهور آمریکا علاقه زیادی دارد که درباره ژن‌های خوبش فخر بفروشد. او در طول یک سال اخیر بارها به این مسئله اشاره کرده و فرزندانش را بابت حمل کردن ژن‌های او خوش شانس دانسته است. ترامپ بار دیگر در مصاحبه نیویورک تایمز از نقش تأثیرگذار ژن خود در سلامت و موفقیتش گفت و مدعی شد، فرزندان و نوه‌هایش نیز از این ژن خوب بهره مند می شوند و نفع می برند. به نوشته دیپلماسی ایرانی؛ زمانی که در طول مصاحبه، نوه دیگر او آرابلا صحبت‌هایش را قطع می کرد ترامپ خطاب به خبرنگار گفت که نوه‌اش در حال یادگیری زبان چینی است: «اون غیر قابل باوره، درسته؟ ژن باهوش خوب!» البته در اظهار نظرهای دونالد ترامپ درباره تأثیر گذاری ژن خوب در موفقیت‌های تجاری نقاط مبهم زیادی وجود دارد. بر رسی دانشمندان نشان می دهد اگرچه ژن‌ها می توانند به توانایی ورزشکاران کمک کنند و در این زمینه تأثیر گذار باشند اما به طور کلی ژن به عنوان عامل تعیین کننده‌ای در موفقیت کسب و کار یا هر جا و رشته‌ای شناخته نمی شود. خب اما این ترامپ است و او می تواند همه چیز را انکار کند، درباره همه چیز دروغ بگوید، لاف بزند و سوتی بدهد. از آخرین سوتی ترامپ چند شب پیش رونمایی شد. شرکت اپل در مراسمی از محصولات جدید خود رونمایی کرد. آیفون‌هایی که به عقیده کارشناسان همچنان به موفقیت‌های اپل در بازار جهانی تداوم خواهند بخشید. ترامپ اما سال ۲۰۱۳ گفته بود: «باورم نمی شود که اپل آیفونی با نمایشگر بزرگ تر معرفی نکرد. سامسونگ در حال دزدیدن کسب و کار آن‌ها ست. تن جابز در گور می لرزد.» مصاحبه ژن خوب ترامپ تنها مصاحبه عجیب و غریب ترامپ نیست و برای دیدن سوتی‌های او نیاز نیست به سال‌ها پیش برگردید، سی ان ان مصاحبه‌های هفت ماه اخیر ترامپ را بررسی کرده و این مثال‌های ناب را از آن‌ها درآورده است: مصاحبه با سی ان ان: «سشنز نباید هیچ وقت خودش را درگیر می کرد. اگر می خواست خودش را درگیر کند باید به من می گفت. آن موقع من کس دیگری را برای این شغل انتخاب می کردم.» مگر ترامپ نمی داند درباره چه کسی صحبت می کند؟ جف سشنز، دادستان کل آمریکاست. این بخشی از وظیفه اوست. او باید تکلیف شایعات و اتهامات را روشن کند اما ترامپ در مصاحبه‌ها و همچنین به واسطه دستیاران ارشد خود آشکارا از کناره گیری جف سشنز از روند تحقیقات «اف بی آی» پیرامون مداخله ادعای روسیه در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ آمریکا ابراز ناخرسندی کرد. مصاحبه با فاکس نیوز: «خب، تحقیق درباره روسیه. این تحقیق نیست. این درباره من نیست. می دانید آن‌ها دنبال خیلی چیزها هستند.» بالاخره این تحقیق هست یا نیست آقای رئیس جمهور؟ ترامپ در تمام مصاحبه‌هایش با وسواسی غریب سعی دارد تا نشان دهد تحقیقات پیرامون روسیه هیچ ربطی به او ندارد و درباره او نیست. سی ان ان به مصاحبه‌های سیاست خارجی ترامپ هم پرداخته است. ترامپ در گفت‌وگو با واشنگتن پست می گوید: «سخنرانی من در لهستان بهترین سخنرانی یک رئیس جمهوری در خارج از کشور بود.» واقعا؟ معیار این بهترین بودن چیست؟ ترامپ درباره حضورش در فرانسه گفت: «پسر باحالی بود. باهوش. قوی. گرفتن دست‌های او را دوست داشتم.» ترامپ درباره رئیس جمهوری فرانسه امانوئل ماکرون این حرف‌ها را می زند و این که گرفتن دست‌هایش را دوست دارد. آن هم در حالی که دست دادن‌های ترامپ در خارج از کشور و امتناع از دست دادن با او سوژه هر روز رسانه‌ها بود. ترامپ ادامه می دهد: «مردم نمی فهمند. او دوست داشت دست‌های من را بگیرد و تا جایی که ادامه یافت این دست دادن خوب بود. او رئیس جمهوری خیلی خوبی خواهد شد ولی خب گرفتن دست‌های من را دوست داشت.» در آخر ترامپ نقل قول می کند که «ماکرون به من گفت در فرانسه همه من را دوست دارند.» در این صحبت‌های غریب و این کلمات آشنا ما تنها نیستیم، انگار در همه جای جهان این مدل حرف زدن طرفدار دارد.

موج دستگیری‌ها در عربستان به چهره‌های دانشگاهی و روزنامه نگاران رسید

قربانیان بن سلمان

موج بازداشت استادان دانشگاه، مبلغان مذهبی، روزنامه نگاران و تحلیل گران اقتصادی در عربستان بالا گرفته است و بر اساس گزارش‌ها تا کنون بیش از ۷۰ نفر بازداشت شده اند. یکی از اتهام‌های این افراد سکوت در برابر قطر و مشارکت نکردن در موج رسانه‌ای علیه دوحه بعد از بحران کشورهای عربی با قطر است. سازمان حقوق بشری «القسط» در عربستان اعلام کرده است: تا کنون عصام الزامل نویسنده و تحلیل گر مسائل اقتصادی، عبدا... المالکی تحلیل گر اسلامی، حمود العمری پژوهشگر مسائل دینی، ولید الهویرینی پژوهشگر مسائل اسلامی و مصطفی حسن تحلیل گر مسائل دینی بازداشت شده اند. بر اساس این خبر فهد السنیدی مجری شبکه المجد، غرم البیشی مبلغ دینی در گارد ملی عربستان و از افراد نزدیک به مسئولان سعودی، خالد المهاوش استاد دانشگاه و دیگر استادانی چون محمد الهبدان، محمد الخضیری و... بازداشت شده اند. موج بازداشت شخصیت‌های فرهنگی، علمی و مذهبی در عربستان با بسته شدن حساب‌های کاربری شمار زیادی از تحلیل گران و کارشناسان سعودی همراه شده است که از بیم دچار شدن به سرنوشت چهره‌های فرهنگی دیگر حساب‌های کاربری خود را در فضای مجازی مسدود کرده اند. العربی الجدید گزارش داد اقدامات سرکوبگرانه علیه جریان «الصحوه الاسلامی» که تنها مانع بر سر راه محمد بن سلمان ولیعهد عربستان برای رسیدن به تخت پادشاهی است، ادامه خواهد داشت. بر اساس این خبر دولت عربستان چند زن پژوهشگر از جمله رقیه المحارب و نوره الشنار را نیز احضار کرده است. منابع آگاه گزارش داده اند عربستان بنا دارد تحت عنوان «پاک سازی فرهنگی» دست کم ۲۵۰ استاد دانشگاه را از هیئت‌های علمی دانشگاه‌های این کشور اخراج کند. دولت عربستان پیشتر اعلام کرده بود، افراد بازداشت شده با کشورهای خارجی به منظور اقدام علیه امنیت ملی عربستان همکاری کرده و مبالغ مالی از آن‌ها دریافت کرده اند. به این ترتیب انتظار می رود این افراد با اتهام جاسوسی و همکاری با کشورهای خارجی و گروه اخوان المسلمین که فعالیت شان در عربستان ممنوع است، مواجه شوند. عربستان گروه اخوان المسلمین را وابسته به قطر و گروهی تروریستی می داند.

با صاحب نظران

جوزف نای:

رئیس جمهوری در آمریکا چقدر اهمیت دارد؟

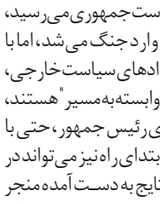

ایالات‌متحده هرگز رئیس جمهوری مانند دونالد ترامپ به خود ندیده است. او با شخصیت خودشیفته و توانایی تمرکز کوتاه‌مدت و نداشتن تجربه در امور جهانی، به جای داشتن راهبرد سیاست خارجی، تمایل به شعار دادن دارد. بعضی از روسای جمهور مانند ریچارد نیکسون، ناامنی‌های روانی و جهت گیری‌های اجتماعی مشابه داشته اند، اما نیکسون دیدگاه راهبردی سیاست خارجی داشت. دیگر رؤسا، مانند لیندون. بی. جانسون، شخصیت خودپرست افراطی داشتند، اما در عین حال از مهارت سیاسی زیادی در همکاری با کنگره و دیگر رهبران برخوردار بودند. آیا در آینده، مورخان به دوران ریاست جمهوری ترامپ به چشم نقطه عطفی مهم در نقش آمریکا در جهان نگاه می کنند؟ در آغاز قرن بیستم، تئودور روزولت رهبر کنگره بود و وودرو ویلسون با فرستادن نیروهای آمریکایی برای مبارزه در اروپا سنت‌های نیمکره‌ای آمریکا را شکست. در اواخر قرن بیستم، نیروهای ساختاری تغییرات اقتصادی جهانی، باعث از بین رفتن نفوذ ابرقدرت آن زمان یعنی شوروی شد؛ افزایش قدرت دفاعی و زیرکی در مذاکره رونالد ریگان، به همراه مهارت جورج دبلیو بوش در مدیریت پایان جنگ سرد، در نتیجه نهایی به دست آمده، مهم بود. به هر روی، تصمیم‌های رهبران این کشور، بر زمان و نوع برتری به وجود آمده، تاثیر می گذارند. با این توصیف، حتی با وجود ساختار مشخص، یک رئیس جمهور خاص و نحوه اداره کردن امور از سوی او، می تواند تاثیر گذار باشد. بنابراین رهبری مهم است، اما این اهمیت تا چه حد است؟ هرگز پاسخ دقیق نخواهد بود، اما بحران‌های خارجی می تواند زمینه‌های زیادی ایجاد کند که وابسته به تصمیمات، خوب یا بد، رئیس جمهور است. اگر ال گور در سال ۲۰۰۰ به سمت ریاست جمهوری می رسید، احتمالا ایالات متحده با افغانستان وارد جنگ می شد، اما با عراق نمی جنگید. از آن جایی که رویدادهای سیاست خارجی، به اعتقاد دانشمندان علوم اجتماعی "وابسته به مسیر" هستند، کوچک ترین تصمیم گیری‌ها از سوی رئیس جمهور، حتی با دامنه کوچک ۱۰ تا ۱۵ درصدی در ابتدای راه نیز می تواند در طول زمان، به تفاوت‌های عمده در نتایج به دست آمده منجر شود. به گفته رابرت فراست، زمان رسیدن به دوراهی در یک جنگل، همه چیز به انتخاب ناگزیر یکی از آن دو راه بستگی دارد. به مانع برخورد کردن یا به وجود آوردن جنگ، می تواند باعث غرق شدن کشتی جامعه شود. اگر ترامپ از وقوع یک جنگ بزرگ جلوگیری کند و اگر مجددا انتخاب نشود، محققان و مورخان آینده شاید به دوران ریاست جمهوری او به چشم یک دوران کوتاه پیروزی در منحنی تاریخ آمریکا نگاه کنند، اما تمامی این موارد، اما و اگرهای بزرگی هستند.